

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnistvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 256.

V Ljubljani, v četrtek 8. novembra 1894.

Letnik XXII.

Državni zbor.

Dunaj, 7. novembra.

Heilserum.

V zadnji seji prišel je v razgovor tudi nujni predlog poslanca Palfyja glede „Heilseruma“. O tem predlogu poročal je poslanec Kathrein ter v imenu budgetnega odseka stavil predlog: Vlada se pozivlje vse potrebno ukreniti, da si pridobiva pod svojim vodstvom in nadzorstvom potrebnega Heilseruma; v ta namen sme postavnim potom zahtevati tudi potrebnega denarja. Ta predlog, o katerem so govorili ministri Baquechem, grof Palfy, dr. Samanek, je bil soglasno vsprejet.

Vojaki in poljedelstvo.

Poslanec Tekly je poročal, kako silne množice pese in krompirja se na Češkem sedaj spravljajo s polja. Neugodno vreme je vplivalo, da se te poljski pridelki niso mogli pravočasno spraviti s polja. Vzlasti pa sedaj primanjkuje delavcev. Zato govornik stavi predlog, v katerem pozivlje vlado, da telegrafsko vse potrebno uredi ter vojakom na Češkem, Moravskem in Šleškem dovoli odpust, da bodo pomagali pri spravljanju poljskih pridelkov. Ta predlog je bil brez razgovora vsprejet. Predlog ta je jako umesten in le želeli je, da bi se v tem smislu še tesneje spojile vojaške in poljedelske koristi.

Interpelacija poslanca Spinčiča.

Predčerašnjem je poslanec Spinčič interpeloval v državnem zboru, kako da je c. kr. brzojavni korespondenčni bureau tako pristransko poročal o dogodkih v Istri. Posebno so se zamolčali vsi irendenti klici. Nadalje je ravno ta poslanec interpeloval vlado zaradi čudnega postopanja davkarja v Podgradu, katero delovanje je bilo že v našem listu obširno popisano.

Dvojezični razpis službe na Koroškem.

Poslanec Steinwender seveda mora tudi govoriti za zatirane koroške Nemce. Finančna direk-

cija v Celovcu je namreč pri razpisu službe uradnika pri zemljiščnem katastru v Millstadtu zahtevala od prosilcev znanje obeh deželnih jezikov. Zato seveda je vsa nemška Koroška v nevarnosti in poslanec Steinwender je res zaradi te malenkosti stavil interpelacijo v državnem zboru. Steinwender naj bi vendar raji pogledal na kranjske razmere. Na Kranjskem je gotovo manj Nemcev, kakor na Koroškem Slovencev, in vendar se pri vsakem razpisu takih služb zahteva znanje obeh deželnih jezikov. Menimo, da kar velja za Kranjsko, velja tudi za Koroško.

„Gracchi de seditione querentes“.

Jugoslovanski poslanci Spinčič, dr. Laginja, Naberger in dr. Gregorčič šli so pod vodstvom grofa Alfreda Coroninija k ministerskemu predsedniku knezu Windischgrätzu pojasnit, kako slabo da vpliva na istrske Slovence vladno omahovalno ravnanje v Istri glede dvojezičnih napisov. Ministerski predsednik je potolažil poslance, da prebivalci Slovani v Istri sedaj nimajo nobenega povoda, biti nezadovoljni. „Neue Freie Presse“ poroča tudi o tem odposlanstvu in sicer pod naslovom, kakor smo mi naslovili ta odstavek. Pač si večje krivice in zlobnosti ne moremo misliti, kakor jo tukaj kaže dunajska židinja, grdeč lojalnost slovanskih Istranov pred svetom in braneč uporno rogoviljenje istrske irredente.

Živinoreja v nevarnosti.

Konservativni klub posvetoval se je 6. novembra, kaj mu je storiti glede za živino zaprte rumunske meje, katero hočejo nekateri odpreti. Stem pa bi se grozno uničila lepo razcvetajoča se živinoreja v Avstriji. Pri tej seji je bil navzoč tudi poljedelski minister grof Falkenhayn. Po predlogu dr. Ebenhocha sklenil je konservativni klub sledečo resolucijo: Klub konservativcev pričakuje od svojih članov, ki so udje gospodarskega odseka, da glasujejo za predlog poročevalca Proskovetza, naj se o prošnji mesarjev več mest preide na dnevni red ter da se odločno uprú dovoljenju, uvajati živino in

meso iz Rumunije in Rusije, kakor se tudi izrekó proti temu, da bi se napravile klavnice na rumunski in ruski meji.—Ta predlog je bil soglasno vsprejet. Upanje je, da se rumunska meja ne odpre, ker se temu vzlasti ustavlja tudi sekijski šef Erb kot poročevalec v dotičnem odseku.

Z volilnega bojišča.

Iz St. Petra na Pivki, 4. nov.

Kakor drugod, tako so se tudi pri nas pojavile markantne prikazni za voliti volilnih mož. Imeli smo dvakrat volitve. Prvikrat je zmagała konservativna stranka z dvema možema, štiri so pa dobili naprednjaki vsled napačnega štetja glasov. Volitev se je vršila drugič, ker je napredna volilna komisija nepravilno postopala ob prvi volitvi. Drugič zmagała je napredna stranka z malo glasovi večine. Kako je prišlo do te večine, kaže nam preiskava, v kateri je zdaj napredna stranka radi kaznjive in neopravičene agitacije.

Vemo, da je pri agitaciji marsikaj dopustljivo in odpustljivo, toda taka agitacija naprednjakov, kakoršna je bila pri nas, je pa že malo predebela, da bi jo vtaknili v žep. V agitacijo je moral poseči sam dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane, menéč, da bodo Šempeterci pred njim kar trepetali. A naletel je, da bode pomnil za vselej, za kake ljudi se poteguje in kakšni so njegovi pristaši pri nas. Zvesto mu je pomagal tudi gospod Mankuš iz Trsta. O tem gospodu smo menili doslej, da hodi k nam le zajee strašit. A niti s svojo postavno hojo, niti z agitacijami ni dosegel, kar je želel.

Tvrdka „Medica & Križaj“ v zvezi z nekaterimi kolodvorskimi uradniki je napela vse sile in noč in dan so letali najeti agitatorji po cestah in hišah, ponujajoč pijačo in pritiskajoč na volilce. Tem agitatorjem se ne čudimo toliko, kolikor denarju, ki so ga potrosili za agitacijo in pač bi bili več koristili volilcem, da bi za tisti denar kupili brizgalno, kakor

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijó Pellico, prevel —a—.

LXV.

Prve dni se je bilo odločilo, da ima vsakdo izmed nas dvakrat na teden eno uro sprehoda. Pozneje se je dovolila ta olajšava za vsak drug dan in še pozneje vsak dan razun praznikov.

Vsacega posebej peljala sta na sprehod dva s puško oborožena vojaka. Jaz, ki sem bival na koncu hodnika, šel sem — ven grede mimo vseh laških političnih kaznjencev razun mimo Maronce-llija, ki je hiral sam pod zemljo.

„Prijeten sprehod!“ šepetali so mi vsi skozi ključavnico svojih durij; ni mi pa bilo dovoljeno obstajati, da bi koga pozdravil.

Šlo se je po stopnicah, prekoračilo široko dvorišče, od tu pa se je prišlo na južno stran na nasip, s katerega se je videlo brnsko mesto in velik del dežele na okoli.

Na omenjenem dvorišču bilo je vedno mnogo navadnih kaznjencev, ki so šli na delo ali pa so

prihajali od dela, ali pa so se skupno sprehajali in razgovarjali. Mej njimi bilo je nekoliko Lahov, ki so me pozdravljali z velikim spoštovanjem in so govorili mej sabo: „Ta ni tolovaj, kot mi in vender je njegova ječa mnogo težja.“

Res so imeli mnogo več prostosti, ko jaz.

Slišal sem te in druge besede in jim uljudno odzdravljaj. Eden izmej njih dejal mi je nekoč: „Vaš pozdrav, gospod, mi dobro dene. Morda vidite na meni kaj, kar ne kaže zlobe; nesrečna strast me je zapeljala in zakrivil sem zločin; a zloben, gospod, zloben jaz nisem!“

In zjokal se je. Ponudil sem mu roko, a ni mi je mogel stisniti. Moja stražnika sta ga od-podila, ne iz hudobnosti, ampak ker so jima na-vodi tako ukazovali. Stražnika nista smela nikogar pustiti blizu mene, bodisi kdorkoli. Kadar so mi ti kaznenci kaj povedali, delali so se kakor bi govorili mej sabo, ako pa sta vojaka zapazila, da so bile besede namenjene meni, ukazala sta jim biti tihim.

Čez to dvorišče hodili so tudi ptuji ljudje različnih stanov na grad, nekateri so hodili obiskovat oskrbnika, ali kaplana, ali stražmeštra ali

pa kacega korporala. „Glejte, Lah, prav Lah!“ rekli so ti tiho. In obstajali so ter gledali me; večkrat sem slišal reči jih nemški, ker so mislili, da jih ne umem: „ta revež ne bo star, smrt se mu bere z obraza.“

In res, ko se mi je nekoliko popravilo zdravje, hiral sem radi prepiche hrane in zopet me je mnogokrat tresla mrzlica. Komaj sem privlekel svojo verigo do konca sprehajališča, vlegel sem se na travo in tam sem navadno ostal do konca do-ločene mi ure.

Stražnika sta poleg mene ali stala ali sedela in razgovarjali smo se. Eden med njima, z imenom Kralj, bil je Čeh, ki se je bil, akoprav kmečkih in revnih starišev sin, dobro vzgojil, katero vzgojo je bil popolnil, kolikor je le mogel, opazuje bistrim umom svet in čitanjem vseh knjig, ki so mu le prišle v roke. Poznal je Klopstoka, Wielanda, Goetheja, Schillerja in mnogo drugih nemških pisateljev, ki so na dobrem glasu. Neštevilne pesni znal je na pamet in deklamoval jih je z razumom in občutkom. Drugi stražnik bil je Poljak Kubitzky, bil je neveden, a uljuden in dobrega srca. Njuna družcina bila mi je zelo ljuba.

(Dalje sledi.)

da demoralizujejo ljudi z nezmernim pijančevanjem. Lahko rečemo, da je bilo več kakor polovica volilcev napredne stranke, ki so bili v srcu z nami, boj za vsakdanji kruhek pa jih je potegnil na ono stran. To so namreč vozniki, ki z velikim trudom vozijo les iz Windischgrätz-ovih gozdov za c. kr. in za Medica-Križajevi denar na parno žago imenovane tvrdke.

Gospod Fr. Križaj, naš župan in po milosti g. Jelenca tudi časten občan (najbrže radi modrih nasvetov za napravo trnskega vodnjaka), je napreden že tako, da zna čitalnice snovati na internacionalni podlagi in družiti se z Nemci proti domačinom Slovencem. Njegov „generaladjutant“ je sladki gospod Matevž. Kubikarji poznajo najbolj njegovo moč in oblast. „Fingeladjutant“ gosp. župana pa je slavnoznani pivški Stefan, steber naprednjaštva, „perpetuum mobile“ pivške doline. Velika dela je že storil za svojega delovanja na Pivki. Iznašel je jamo, podobno postojinski „groti“, ustanovil bralno društvo „Mir“, ustanavljal fare, sama dela, ki bodo slavila njegovo ime, dokler bode stala pivška dolina. Kadar pa se bode pisala zgodovina pivškega preporoda na napredni podlagi, tedaj nepristranski zgodovinar ne bode smel izpustiti tudi imena njegove polovice, krasú pivškega nežnega spola.

Eksemplar posebne vrste naprednjaštva je nekdanji „bosenski furman“, zdaj govedar v Št. Petru. Ima se za največjega kmeta na Pivki, ceste gradi v svoji glavi ali po zraku, poseben prijatelj je duhovnikov, z resnico se rad skrega in napreden je toliko, da pravi, da „Slov. Narod“ laže. On je tudi generalni govornik naprednjakov pri vseh slavnostih.

To so štirje glavni zastopniki in agitatorji napredne stranke. Trabanti pa so petelinski „dragonar“, hrastijski „Francelj“ kot generalni zapisnikar in troperesna deteljica neumorno delujočega Stefančka iz Trnja, Klenka in Paličja, ki kiha, diha in kima, kakor on piha.

Gospod Jelenec se je seveda oprostil šole na dan volitve. Ko bi njega ne bilo pričujočega, podrl bi se bil najbrže svet. Sicer pa pravi za trdno, da on nič več ne agitira.

In koder zmagujejo taki junaki, ondi naj bi se ne bilo jelo in pilo čez mero in brez plačila? In bilo ga je! Tako je tudi dražestna gospa pač „napredno“ zapečatila zmagoslavje svoje in svojega soproga z nenavadnim „bлагословом“, o katerem vé povedati šolska mladina.

H koncu ne smemo prezreti postojinske napredne garde z bogatim g. Deklevo, ki je prišel tudi na dan volitve na „hec“ v Št. Peter in moč njegova ni bila brez vpliva.

Pa reci kdo, da taka zmaga ni častna! Bore kmet, ki moraš na tak način voliti svojega poslanca v deželni zbor!

Toliko zapisati v obrambo konservativne stranke čutili smo se dolžni, da ne bi svet mislil, da je „napredni“ glas na Notranjskem res tak, kakor si ga slika zmage opojeni „Slov. Narod“. Kaj je neodvisnost Notranjska, kažejo nam drastično Selčani, ki so prišli „in corpore“ na volišče. Ni jih premočniti niti mogočni g. Dekleva, niti manj mogočni gospod Križaj s svojo brizgalno.

Čast komur čast! Zato le kmetu izobrazbo, pravico in neodvisnost in ni se treba bati konservativni stranki, da bi podlegla tudi na Notranjskem! Ne slepimo sami sebe! Puhlice in temo na stran, resnica in pravica bodi naše geslo in pod to zastavo se moremo zjediniti, drugače ne. Mi pa ostanemo, kakor smo bili. — Živela kmečka stranka!

Pivčan.

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. novembra.

Volilna reforma. Govori se, da vlada močno pritiska na zastopnike koaliranih strank, da se sporazumijo o kakem volilnem načrtu. Neki dunajski list celo trdi, da jim je odločila obrok do Božiča, ako se do tedaj ne sporazumijo, pa odstopi Windischgrätz in zopet pride Taaffe. Nam se to ne zdi povse verjetno, da bi stvar tedaj se že odločila. Nekaj časa se bode že še vlekla. Do druge jeseni bode pač vlada že čakala, ali potem se bode pa že moralo odločiti, kajti predno državnemu zboru preteče volilna doba, se mora to vprašanje rešiti. To je dolžna vlada in koalicijske stranke, ki so vsprejele to nalogo.

Poljski klub je razglasil neko izjavo, v kateri pravi, da je načelnik njegov v klubovi seji iz-

rekel obžalovanje, da je član Lewakowski brez vednosti kluba ne ozirajoč se na javne koristi narodne blaginje v državnem zboru po izjavi sožalja za ruskim carjem se udal svoji razburjenosti in izpregovoril ter s tem prestopil določbe klubovih pravil. To načelnikovo izjavo je klub jednoglasno odobril brez vsake debate. — Lewakowskemu je pa od Poljakov iz Galicije, Pariza in Švice došlo več odobralnih izjav za njegovo postopanje v državnem zboru. Z njim se torej vjema več Poljakov, da celo izjava klubova naravnost ne obsoja njegove izjave, temveč le s stališča umestnosti.

Francija in Rusija. Novi car je brzojavil francoskemu predsedniku republike, da ve, da francoski narod žaluje za njegovim očetom. Casimir Perrier je seveda na to primerno odgovoril. Te brzojavke so vzbudile v Nemčiji malo nevoljo, ker so se nadejali, da se novi car bolj približa Nemčiji. Nemci se pa vendar nadejajo, da se mir ohrani tudi pod novim carjem. Najbrž se to tudi potrdi. Francozom na ljubo pač Rusija ne bode začejala vojske. Dokler je pa mir, pa Nemčiji rusko-francosko prijateljstvo tudi ni nevarno. Od vojske bodo pa novega carja odvrčali isti pomisleki, kakor so pokojnika. Trodržavna zveza še vedno obstoji.

Oklic na ruski narod. V Londonu živeči ruski emigrantje so izdali oklic na ruski narod, v katerem ga pozivljajo, naj se izjavi, da nikakor več ne trpi poniževalnega jerobstva vlade. Narod mora dovoljevati davke in jih nadzorovati, imeti svobodo pisati in govoriti. Oseba in hiša vsacega državljana mora biti nedotakljiva in svobodno mora biti snovanje in delovanje društev. Nekateri se zanašajo na dobrotljivost novega carja, toda s takim upanjem se ni smeti zadovoljevati. Vsak vladar zgubi zaupanje pred narodom, ako vidi, da zatiranje mirno prenaša. Sicer pa pravijo emigrantje v tem oklicu, da naroda ne pozivljejo k upor, temveč samo, da odločno zahteva ustavo. Ta oklic najbrž ne ostane osamljen, kajti tudi nekateri drugi listi, mej drugimi „Novosti“, v malo prikritih besedah izjavljajo željo po ustavi.

Belgijski pokrajinski zastopi so se sešli, da volijo pred vsem 26 senatorjev, katere ima pravico voliti brez ozira na visokost davka, ki ga dotičniki plačujejo. V Bruselju, kjer volijo štiri senatorje, bode pokrajinski svet volil mej drugim tudi sedanjega ministerskega predsednika, ki je propal pri volitvah v zbornico. Tako se bode pripomoglo, da ostane sedanja vlada na krmilu. Socijalisti so v nekaterih pokrajinskih zastopih se branili obljubiti zvestobo kralju in zakonom, izgovarjajoč se, da zanje velja le volja narodova, sedanjih zakonov pa še ni izdelal narod. Ko so drugi klicali: „Živel kralj!“, so klicali socijalisti: „Živel narod!“, „Živela občna volilna pravica!“ Socijalisti so že pri vstopu v parlamentarno delovanje pokazali svoje republikansko mišljenje.

Socijalne stvari.

S slovenskih Karavank.

Vrli Slovenčevi bralci že poznajo hudi boj, ki ga bijejo slovenski kmetje za svoje planine s tujim kapitalistom in vem, da si čisto mislijo, kaj je sedaj z njimi, kedo je podlegel, itd. Zato jih vabim, da si skupno ogledamo veličastni planinski svet na poti, ki jo je premeril pisatelj teh vrstic. Tedaj le za menoj! Ko korakam od Tržiča po lepi dolini v planine, srečam neki poštni voz, seveda ne tako velike kripe, kot je „K. k. Post Neumarkt!“, kjer je nemški napis na vozu, samo nemški pečatnik na kuvertah. Spominjam se pa, da je pošta o svojem času že imela tudi slovenski pečatnik. Ali je sedaj zato odpravljen, ker je pošta erarna postala? Seveda, če izmed uradnikov jedini poštni „mit Kind und Kegel“ magnate volijo, ni upanja, da bi se tu Slovencem ustreglo. — „K. k. Post Annathal“, je stalo zapisano na kripi, katero sem srečal v Sentanski dolini. Čuden napis! Kaj so v teku par let vse nekdanje čvrste Rovtarje pohrustali in so njihova posestva posedli Nemci iz „rajha“? To ime Annathal? Seveda kalvinec je vmes, ki nič ne drži na svetnike. Sv. Ana je pravo krajevno ime, ker je ondi cerkev sv. Ane. Dolina pa je „Sentanska dolina“, v nemškem pa „Loibenthal“ bolj navadno kot „St. Annathal“, „Annathal“ pa od gospoda barona in Rigarja skovana. — Pri Sentanski cerkvi ima baron tudi svoje poletno stanovanje, katero je prenarobil iz kupljene Sentanekove hiše. S to hišo je tudi od nekdanje zvezane cerkvnika, in tako se sedanjí šentanski cerkovnik po dveh lastnostih od svojih sodrugov po širnem svetu popol-

noma loči: prvič je on, smelo trdim, najbogatejši cerkovnik na svetu in drugič je kalvinsko krščen žid. Zanimivo, kaj ne!? — Naj končam s pošto! Dosegel jo je z brzojavno postajo vred baron z Rigarjem, direktorjem ondotnih živorebrnih rudnikov in ob enem vodjo tržiških nemčurjev. Sposobnost ima za tako vodstvo, ker je visoko-študiran. On je tudi duša „šulferajna“ v Tržiču. Poštni pečatnik ima zopet drugačen napis. Na njem je pa Sv. Ana našla milost. „Vse doseže, kar mu je drago, zdihi sem; a ti uboga slovenska para? Ti si molzna krava, katero molze, komur se jo ljubi“. — Občini Križe in Kovor pri Tržiču prosili sta skupno po ustanovitvi cesarske pošte v Tržiču, naj bi jeden pismonoša donesal pisma. Bili ste celó pripravljeni nekaj k plači priložiti. Pa menite, da je bila prošnja uslišana? Kaj še? Res čudno se časi spreminjajo. Poprej je bil v poštnem in brzojavnem uradu jeden uradnik ekspeditor, in jeden pismonoša je vse raznesel, da, še na kmete je večkrat šel; sedaj pa opravljajo službo; jeden kontrolor kot vodja, dva asistenta, dve odpravitelji in trije, če še ne štirje pismonoše. Tržič res napreduje; pa še pomišljujejo železnico dovoliti. No pa poslovimo se že enkrat od Tržiča in „Anske doline“, katera je sedaj tudi novo šolo dobila. Nad vrati hoteli so vklesati napis; toda kacega naj bi? Slovenski bi se podal na slovensko šolo. Toda kaj bo rekel Rigar, kaj baron? Bolje je nič. Oj Slovenec, krotka duša! S teboj je lahko shajati. — Hajdimo v hribe, da do večera pridemo do vrlih kmetov Zamen in Matizovec, ki sta visoko pod Košuto. Oba se še hrabro držita in Bornu še ne mislita svojih posestev prodati. — Zamen pripovedoval je zanimivo dogodbico, ki dobro označuje predrznost in nesramnost Bornovih gozdarjev. On ima namreč 270 oralov zemlje in zato svoj lov. Ima ga sicer Born v najemu, pa tako, da tudi sam sme loviti. Na lovu pride skup z Bornovim lovcom, ki mu kar meni nič tebi nič hoče puško vzeti. Zamen mu odgovori, da ima isto pravico orožje nositi in loviti kot on, ker ima vse potrebne pravice, katere mu tudi pokaže. Pusti ga loviti. Drugi dan pa odide Zamen od doma, a dotični lovec pride in pravi hčerki, ki je bila sama doma, naj mu da očetovo torbo, ker ima nekaj ven dobiti, češ, da sta z očetom govorila o tem. Vzame mu orožni in lovski list. Zamen gre k baronu. Ta mu postreže z litrom vina, kar se je Zamenu jako dopadlo. Jaz sem mu seveda stvar pojasnil. „Saj imate prav“, dejal mi je Zamen. Baron ga pošlje k Mallnerju. Ta ga potrka po rami: Bodem že jaz preskrbel, da vse nazaj dobite. Bodite brez strahu. Vendar Zamen ne zaupa prav in vpraša nekoga za svet. „Mallner bi rad zavlekel“, odgovori mu prijatelj, zato tožite. Predno je pa prišlo do obravnave, imel je Zamen vse zopet nazaj. Seveda bi odjenjati vse jedno ne smel. Saj je Mallner posadil nekega kmeta za 8 dnij in ga pripravil ob 100 gld., ker je rekel ob priliki, ko je bil v svoji planini na Sijah na lovu, pastirjem, ki so v Bornovo po živino šli: Pa še meni kaj priženite. Zastopal je Borna odvetnik, ki je po drugi strani prevzel tožbo kmetov zoper Borna. Seveda so ti dolgo čakali, a nazadnje jim je vendar neki dober gospod stvar pojasnil, in kmetje zbrali so si družega. Lahko bi dotičnega imenovali, pa nečemo, da bi nam kedo ne predbacival, da mu kruh kratimo.

(Dalje sledi)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. novembra.

(Nedostojen napad.) „Agrar Tagblatt“ prav nedostojno napada v štev. z dne 7. nov. slovenske državne poslance v koalicijski z očitani po nemško-liberalnih listih stokrat pogretimi in po slovenskih stokrat ovrženimi. Nepošteno pa je od lista, da slovenske poslance tako brezobzirno napada, ko mora v istem članku sam priznati, da so glede isterskih razmer storili vse, kar so mogli storiti v obrambo enakopravnosti v Istri. — Takih kukavičnih jaje smo že vajeni v imenovanem listu in dovolj je, da označimo tako postopanje kot nedostojno in krivično. — Slovenski stvari in ugledu slovenske delegacije se s takim rokoverništvom mnogo škodi. In to gotovo ni v prospeh naši skupni stvari.

(Boj za slovenske šole v Gorici.) Ministerstvo je zavrnilo ugovor gorjskega mestnega zbora proti ukrepu deželnega šolskega sveta glede ustanovitve slovenske ljudske šole v Gorici. Mestni odbor najbrže še ne bode cdjenjal od svoje trme ter bode gotovo vložil ugovor na upravni sodni dvor. Upati

pa je, da bode v Gorici za Slovence naposled venderle to veljalo, kar za Nemce v Ljubljani, da mora namreč mesto oskrbeti šole tudi narodnim manjšinam.

(Sedemdesetletnico) obhaja 11. t. m. v Nazaretu pri Mozirju preč. p. Bernard Vovk. Rojen je bil 11. nov. 1824 v Ovišah na Gorenjskem. — V frančiškanski red je vstopil 29. avg. 1843. Od leta 1852—1854 obiskoval je s starostjo slov. pisatelj p. Ladislavom Hrovatom dunajsko univerzo. Po dokončanih študijah deloval je neumorno na novomeški gimnaziji kot profesor fizike in matematike, kakor tudi kot večletni ravnatelj. Zadnja leta bil je tudi vodja frančiškanske gimnazije v Gorici. Lansko leto preselil se je v divne savinjsko dolino uživati za sluzen počitek. Na mnoga leta!

(Iz lavantinske škofije.) Č. g. Henrik Verk, župnik na Vidmu, je določen za dekana v brežiškem okraju, in č. g. Marko Tomazič, kapelan v Konjicah, za provizorja v Pilstajnu. — Razpisani sta župniji: Podstreda do 5. decembra in Pilstajn do 14. decembra.

(Prezentacija.) Za župnijo sv. Kancijana na Rečici prezentovan je od ljubljanskega knezoškofijstva č. gosp. Matija Sternad, sedaj župnik na Ljubnem pri Gornjem Gradu.

(Električna razsvetljava v Ljubljani.) Včeraj odpotovali so člani odseka obč. sveta za električno razsvetlavo ogledat in proučit naprave v Inomestu, Solnogradu i dr., in sicer gg.: Župan Grasselli, ter obč. svetovalci Jan Vl. Hrásky, Senekovič in Subic ter se vrnejo stoprav čez več dni zopet v Ljubljano.

(Shod nemških zaupnih mož v Ljubljani.) Tudi Kranjski Nemci so imeli dne 5. in 6. t. m. svoj shod zaupnih mož, kateremu je predsedoval baron Zvegel in poročal dr. Schaffer. Nemški listi pišejo da je bil shod zelo številno obiskan ter da so ta dan prišli Nemci iz vseh delov dežele v Ljubljano. Mi o tem seveda ničesar ne vemo. Veliko pa zbranih Nemcev v Ljubljani ni moglo biti, ker je imela Ljubljana one dni svoje navadno, vsakdanje lice. Sklenili so Nemci na shodu resolucijo, v kateri pravijo, da hočejo podpirati koalicijo, ako bo vlada tudi na Kranjskem varovala Nemcem narodno posest ter branila popolno enakopravnost nemškega jezika in nemških sodeželanov. Govorili so mnogo zbrani nemški gospodje, samo tega niso povedali, kaj je po njih mnenju na Kranjskem nemško-narodna posest.

(Nemški Celovec — rešen!) Dne 6. novembra so se mestni očetje v Celovcu zbrali v posvete in ker niso imeli drugega opravila, spregovoril je mestni odbornik Heilinger ter povedal čudežim se nemškim mestnim očetom nemškega celovškega mesta, da je bil Celovec po poročilu „Agrar Tagblatt“ ob priliki zaupnega shoda koroških Slovencev in Slomšek-Einspielerjeve slavnosti praznično okrašen z zastavami ter da je imel ta dan odločno slovenski značaj. Potem je vprašal skrbni mestni oče Heilinger, kaj misli župan storiti, da se varuje čast nemškega Celovca tudi v mestni hiši. Župan seveda vsled tega vprašanja ni bil v zadregi, ker je bila vsa komedija dogovorjena, in odgovoril je, da oni dan ni videl v Celovcu nobene zastave, pač pa nekaj Ziljank. Mesto Celovec je po mnenju županovem tako trdo nemško mesto, da tega svetu ni treba še posebe dokazovati. In mestni očetje so to slovesno izjavo potrdili ter s tem Celovcu rešili njegovo — nemško čast!

(V Št. Vidu nad Ljubljano) umrl je 8. novembra po polnoči, po dolgi bolezni g. Miroslav Tomec, posestnik, slikar in bivši organist v 44. letu, večkrat previden s sv. zakramenti. Pokojni si je vzlasti kot bivši organist pridobil za Št. Vidsko farno petje neminljivih zaslug. Naj v miru počiva!

(Kapucin o. Jakob), gvardijan kapucinskega samostana v Skofji Loki, je bil v ponedeljek operiran v ljubljanski bolnici. Izrastek na čeljusti je bil srečno odstranjen in gosp. bolnik se razmerno prav dobro počuti. Dal Bog kmalu popolnega zdravlja.

(Zahvala.) Ker sem o priliki svojega rojstvenega in imeudana od svojih nekdanjih preljubljenih gg. učencev in drugih predragih prijateljev pismeno in telegrafično čestitke dobil v tako obilnem številu, da mi ni mogoče slehernemu gospodu zahvaliti se posebej, naj vsi mi predragi gospodje dovolijo, da po tej poti vsem izrazim svojo presrečno zahvalo.

Dr. Klofutar, stolni prošt.

(Iz Trnovega) 5. nov.: Kolikor bolj nekateri v Trnovem le malečtevilni hujskači rujejo proti blagodejnemu in uspešnemu delovanju tukajšnjega kaplana gosp. Alojzija Rudolfa, tembolj imenovanemu go-

spodu neomejeno svoje zaupanje, vdanost in ljubezen skazuje dobro trnovsko ljudstvo. Hvaležni so ljudje g. Rudolfu, ker jim je vstanovil Reifeisenovo posojilnico ter s tem ljudstvo rešil iz oderuških rok. Cimbolj nasprotniki rogovilijo, tem tesneje se ljudstvo oklepa svojega vodnika in prijatelja in ga zagotavlja svoje zvestobe. Ni je nobene moči, katera bi raztrgala vez med duhovnom in ljudstvom, katera korenini v ljubezni do Boga in do bližnjega.

(Odlikovan) je načelnik okr. cestnega odbora v Metliki, g. Anton Prosenik, z zlatim križcem za zasluge; isto tako je prejel ministerijalni svetnik v poljedelskem ministerstvu, g. Ljudevit Dimitz, rojen Ljubljčan in brat pokojnega finančnega ravnatelja Avg. Dimitza, viteški križec Leopoldovega reda.

(Iz velikolaškega okraja.) Ze lansko leto so nekatere občine prošjo vložile, da bi vodstvo državne železnice naredilo na postaji Ortnek tehtnico; pa do današnjega dne se niso izpolnile želje ljudem! Za občinstvo se pač premalo skrbi.

(Od Sv. Gregorja) se nam poroča, da se je začela cesta od Male Slivce do sv. Gregorja širiti. Potrebno je pač!

(Predavanje o živinoreji.) Pretečeno nedeljo je imel živinozdravnik g. Folakovski v Sodražici poduk o živinoreji ali vsaj bi moral ta poduk imeti, pa je malo o tem govoril, le o družih stvareh, ki niti k stvari ne spadajo. Poslušalci, katerih je bilo baje 17, so bili nejevoljni.

(Z Rakeka) 4. nov. Z ozirom na notico „Z Rakeka“ v 236 številki Vašega lista zahtevam na podlagi § 19 tisk. zak. da sprejmete sledeči popravek: Ni res, da sem jaz — nadučitelj na Rakeku — raztrosil po Rakeku laž, da hočejo nekega duhovnika postaviti za kandidata pri notranjski volitvi. Ni res, da sem stopical okoli po vasi in pregovarjal volilce na nasprotno stran. Jaz se sploh nisem udeležil volilne borbe in mi vsled tega tudi ni bilo treba odhajati z dolgim nosom. Rakek, dne 4. novembra 1894. — Ivan Poženel, nadučitelj.

(Iz Dalmacije.) Predsednik avstrijskega Lloyda baron Kalchberg, grof Harrach, dubrovniški načelnik baron Gondola in profesor Schröter skušajo ustanoviti društvo, katero bi v južni Dalmaciji, osobito v okolici Dubrovnika in Kotora priredilo klimatska zdravišča, ter zgradilo pristojne hotele. Za ta namen bi bilo treba do 400.000 gld., ki bi se nabrali na delnice po 200 gld. Doslej so podpisali: avstrijski Lloyd, A. Dreher in baron S. Rothschild po 20.000 gld., knez Ivan Liechtenstein, baron N. Rothschild, vitez Schöller, južna železnica in Union-banka po 10.000 gld. „Nar. List“ dostavlja temu poročilo: „A naši ljudje? kasneje bomo pa tožili, da nam tujec vse odnese“.

(Namesto venca) na grob č. g. semeniškega podvodje Žige Bohinca daroval je č. g. Frančišek Bernik, kapelan v Borovnici, za „kato-liški sklad“ 10 kron.

(Poškodovanja na dolenskih železnicah) jela so se zadnji čas množiti in zlikoveci, ki jih pouzročujejo, nahajajo se v vrstah 12-14letnih pobalinov. Mi obsojamo najostreje to zlobno početje, ob enem pa svarimo stariše, da naj strogo pazijo na odraslo svojo mladež, ker otroci, ki tako zgodaj prično po žandarmeriji tirati se v zapore, bodo v kazni tudi starišem in občinam!

(Razpisane službe.) Pri okr. sodišču v Logatecu je razpisana služba diurnista s 30 gold. mesečnine do 15. nov., pri okr. sodišču v Cirknici pa do 20ega novembra.

Društva.

(Va bilo k odboru seji kat. družbe.) Predsedništvo katoliške družbe za Kranjsko vabi odbornike k odborovi seji v nedeljo dne 11. t. m. ob 6. uri zvečer v lastnem domu na Turjaškem trgu št. 1. Ker je na dnevnem redu važen razgovor glede hišnega reda in najpotrebnejših hišnih poprav, naj se blagovolijo vsi p. n. gg. odborniki seje udeležiti. Dr. Ant. Jarc, družbin predsednik.

(Slovensko učiteljsko društvo) je imelo sinoči prvi društveni večer v tem tečaju v salonu Hafnerjeve pivarne. Predaval je jako zanimljivo g. Zumer o svojem potovanju na levovsko razstavo in g. Črnagoj je prav srečno opisaval pot na svojo prvo službo na Slemenih. Večer so počastili ravnatelj učiteljskega g. Hubad in g. prof. Levec. Naj bi sledilo še mnogo tako zabavnih večerov!

(Kmetijska podružnica v Sodražici.) Prihodnjo nedeljo bo imela kmetijska podružnica občni zbor s tem programom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Poročilo radi drevesnice. 4. Razni nasveti. 5. Podučni govor go-

spoda notarja Gruntarja o najvažnejših gospodarskih točkah!

(Akademično društvo „Triglav“) priredi v petek dne 11. novembra svoje drugo javno redno zborovanje. Vspored: 1. Čitanje zapisnika. 2. Odborovo poročilo. 3. Poročilo: a) tajnikovo, b) blagajnikovo, c) kužničarjevo, d) gospodarjevo. 4. Volitev preglednikov: a) blagajne, b) kužnice. 5. Volitev predsednika. 6. Volitev novega odbora. 7. Volitev novega odseka za poslovnik. 8. Slučajnosti. — Začetek točno ob 8. uri. — Lokal: „Zum wilden Mann“, Jakominigasse.

Telegrami.

Dvojezični napisi na Primorskem.

Trst, 8. novembra. V Pazinu je nekdo namazal dvojezično tablo na poštnem splotju.

Trst, 8. novembra. V Novemgradu je predvčeraj več pijanih italijanskih pouličnjakov klicalo: „Eviva l' Italia“ in zabavljalo proti Slovanom. Žandarji so le s težavo preprečili, da ni prišlo do večjih izgrediv.

Smrt ruskega carja.

Livadija, 8. novembra. Včeraj se je z veliko slovesnostjo preneslo carjevo truplo iz carske palače v cerkev. V cerkev so krsto nesli car Nikolaj II., veliki knezi, princ Waleski in princ Nikolaj grški. Poleg te visoke gospode nosili so krsto še dvorni minister grof Woroncov-Daškov in generalni pobočniki. Za krsto so šli carica - vdova, princezinja Waleska, carska nevesta in velike kneginje, nadalje kraljica grška in vojvodinja koburška. Mrtvaški spreved je šel skozi park v Livadiji. Pot je bila obrobljena s palmami, lorberjevimi drevesi in oleandri. Nasproti veliki cerkvi je bila postavljena častna stotinja z zastavo in godbo. Naroda je bilo polno okrog trga. Na krsti je bila carska krona, došla iz Moskve. Na obeh straneh krste so šli palačni grenadirji in vojaki carskega spremstva z bakljami. Ko je krsta prišla do cerkve, so jo vzdignili car in veliki knezi in nesli na katafalk, pripravljen v cerkvi. Potem je bila zadušna maša. Po maši se je dovolil prebivalcem vstop, da molijo pred krsto.

Peterburg, 8. novembra. Danes ostavi car Livadijo in pride spremljujoč pokojnega carja truplo dne 13. t. m. v Peterburg. Na povelje carjevo se je začelo po vsej Rusiji nabirati za spomenik, ki se postavi v Moskvi Aleksandru, velikemu ohranitelju miru. Po zadušni maši pri carjevem truplu v prisotnosti vsega dvora in vojaštva se je dopustilo prebivalstvu Jalte in okolice, da skaže mrliču čast.

Moskva, 8. novembra. Moskovske gubernije plemstvo je sklenilo, prositi da bode smelo imeti častno stražo, ko bode carjevo truplo razstavljeno v Moskvi, in pa poslati deputacijo k pogrebu v Peterburg.

Livadija, 8. novembra. Profesorja Saharjin in Leyden sta že ostavila Livadijo.

Volitve v Ameriki.

Novi Jork, 7. novembra. Pri včerajšnjih volitvah so sijajno zmagali republikanci. V zbornici poslancev bodo republikanci imeli vsaj 25 glasov večine. Propadel je Wilson, predlagatelj novih tarifov.

Novi Jork, 8. novembra. Poslednji volilni izidi kažejo, da republikanske zmage presegajo vsa pričakovanja.

Vojska mej Kitajci in Japonci.

Pariz, 8. novembra. Včeraj popoldne je vsprejel minister vnanih stvari Hanotaux kitajskega veleposlanika, in mu naznanil, da Francija ne bode sprožila pogajanj, katera bi imela namen Japonce pripraviti, da vsprejmejo pogoje, katere ponujajo Kitajci. Francija bode postopala v soglasju z drugimi evropskimi vlastmi.

Tien-Tsin, 8. novembra. V soboto je princ Kung naznanil zastopnikom velevlastij, da se Kitaj ne more ustavljati Japoncem. Prosil je posredovanja velevlasti in rekel, da

so Kitajci pripravljeni odreči se vrhovni oblasti nad Korejo in plačati vojno odškodnino.

Yokohama, 7. novembra. Predno so pustila japonska oblastva v Koku pošto ladijo „Sidney“, šel je vzlic ugovoru francoškega konzula oddelek oboroženih pomorščakov na njen krov, in prijel dva ameriška potnika in jednega Kitajca, ki je baje tolmač pri poslaništvu v Washingtonu.

Strassburg, 7. novembra. Volitve tretjine članov deželnega odbora niso razmerja dosti premenile. V okrajih Molsheim, Hagenau in Strassburg propali so katoliki.

Savannah, 7. novembra. Poslednjo noč je nastal požar na dveh angleških parnikih. — Mesto je razpisalo 500 rubljev nagrade temu, kedor pomaga izvedeti požigalce.

Listnica vredništva:

Gosp. dopisniku-posesniku v Trnovem na Notranjskem: Pismo in denar dobili. Pismo porabili, denar pa vpisali kot del naročnine na „Slovenca“ za prihodnje leto.

Umrli so:

5. novembra. Anton Stepic, delavec, 23 let, Cesta v Mestni log 13, sepsis acuta. — Rajko Kosem, pomožnega uradnika sin, 5½ leta, Streliške ulice 11, davica.

7. novembra. Teodor Stajer, paznikov sin, 1 mesec, Sv. Petra cesta 44, katar v črelih.

V bolnišnici:

5. novembra. Jožef Knez, delavec, 74 let, ostarelost.

Tuji.

6. novembra.

Pri **Slonu**: Wimmer, Doby, Trebiš, Ulrich, Berger, Weiss, Grünbaum z Dunaja. — Kramer iz Monakovega. — Halvorsen iz Pariza. — Grilo iz Vač. — Weisslein, Masaratti in Bubak iz Trsta. — Böck in Ambroz iz Pulja. — Zollner, Kraizne, Domladiš iz Ilir. Bistrice. — Gribar, Pernat, Aljančič iz Dobrove.

Pri **Maliču**: Bachrich, Göschl, Leidner, Sagasser, Pfeifenberger, Fischer, Bauer, Mielz z Dunaja. — Senica iz Celja. — Belina iz Linca. — Ebel iz Frankobreda. — Kohn iz Inomosta. — dr. Defranceschi, pl. Fichtenau iz Novega Mesta. — Santa iz Vljnje Gore.

Pri **Južnem kolodvoru**: Lokar iz Ajdovščine. — Schopta iz Šturij. — Kovačin iz Smerij.

Pri **avstrijskem caru**: Remšak z Reke. — Grajžar iz Eggenberg-a.

Tržne cene v Ljubljani

dné 7. novembra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	6 70	Speh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5 10	Surovo maslo,	— 70
Jčemen,	5 10	Jajce, jedno	— 3
Oves,	5 60	Mleko, liter	— 10
Ajda,	7 —	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5 50	Telečje	— 68
Koruz,	—	Svinjsko	— 64
Krompir,	2 50	Koštrunovo	— 36
Leča, hktl.	10 —	Piščanec	— 40
Grah,	10 —	Golob	— 16
Fižol,	9 —	Sono, 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	— 92	Slama, 100	1 70
Mast,	— 68	Drva trda, 4 kub.m.	7 20
Speh svež,	— 56	„ mehka, 4 „	5 —

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrina na 24 ur v mm
opazovanja	arokmeta v mm	toplomera po Celsiusa			
7. u. ajut.	741.4	— 0.4	brezv.	megla	
7. u. pop.	739.9	10.2	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. sveč.	739.7	3.6	sl. vzh.	„	

Srednja temperatura 4.5° za 1.1° pod normalom.

581 1

Franja Tome roj. Hočevlar javlja v lastnem in otrok imenu potnega srca vsem sorodnikom, prijateljem in znancem predušno vest, da je njen iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, brat, zet in svak, gospod

Miroslav Tome

akademski slikar in posestnik v Št. Vidu

po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 43. letu svoje dobe danes ob polu dveh po noči mirno v Gospodu zaspal.

Truplo drazega umrlega bode dné 9. novembra ob polu štirih popoldne v hiši št. 51 blagoslovljeno in na tamošnje pokopališče preneseno.

Svete maše zadušnice brale so bodo v raznih cerkvah.

Predragi rajniki bodi priporočen v blag spomin.

V Št. Vidu, dné 8. novembra 1894.

Venci se na željo pokojnika hvaležno odklanjajo.

Eksekutivne dražbe.

Jan. Škofa iz Dol. Vasi (terjatev 99 gld. 63 kr.) posestvo (2286 gld.) dné 27. nov in 10. jan. v Cirknici.

Jan. Gerla iz Harij zemljišče (840 gld.) dné 26. nov. v Ilir. Bistrici.

Jan. Buršiča iz Ardrega pri Raki (terjatev 44 gld. 35 kr.) zemljišči (315 in 50 gld.) dné 28. nov. na Krškem.

Iv. Janka iz Radeč zemljišča (1502 gld.) dné 4. dec. in 8. jan. v Kranjski Gori.

Pod varstvom.

Val. Treven, kočar v Rovtuh, zaradi bebosti; njega varuh je Janez Mazi iz Rovt (okr. sodišče logaško).

Julijana Ovid iz Boh. Bistrice zaradi bebosti; nje varuh je g. Jul. Šušteršič, zasebni uradnik v Ljubljani.

Na prodaj je lajna na piščali (Drehorgel)

katera igra devet komadov; tri nabožne ter šest valčkov in polk. Visoka je 53, dolga 56 cm; popolnoma nova, elegantna, nepoškodovana. Cena samo 30 gld. 577 2-1
Pismene ponudbe na R. S., peste restante Vipava, Kranjsko.

Koverte s firmo
Katoliška Tiskarna
po nižji ceni.

Povesti

ANDREJ KALAN

je izšel ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katoliški Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

Dobé se še II., III., IV. in V. zvezek.

Dunajska borza.

Dné 8. novembra.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 „ 90 „
Avstrijska zlata renta 4%	124 „ 35 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 65 „
Ogerska zlata renta 4%	123 „ 05 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97 „ 45 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1045 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	391 „ 25 „
London vista	124 „ 40 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 „ 05 „
20 mark	12 „ 21 „
20 frankov (napoleonor)	9 „ 91 „
Italijanski bankovci	46 „ 30 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „

Dné 7. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	148 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97 „ 40 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	129 „ 25 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	— „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	67 „ 50 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 70 „
Priporitetne obveznice državne železnice	220 „ — „
„ južne železnice 3%	165 „ 40 „
„ južne železnice 5%	129 „ 50 „
„ dolenskih železnice 4%	98 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	141 „ 50 „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 70 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	73 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	176 „ 75 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3425 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	495 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	72 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	102 „ 40 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	173 „ 60 „
Papirnih rubljev 100	137 „ — „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloznih glavnice.

Jubilejske ustanove.

Podpisana zbornica razpisuje za leto 1894

osem cesar Frančišek - Jožefovih ustanov po 25 gld.

za onemogle obrtnike vojvodine kranjske.

Prošnje naj se vpošljejo zbornici do 25. novembra t. l. in priloži naj se jim od župnijskega in občinskega urada potrjeno dokazilo, da je prositelj kakor obrt samostojno (na svojo roko) izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog. 579 3-1

V Ljubljani, dné 5. novembra 1894.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Sirup iz planinskih zelišč

tudi

prsní, pluční in kašljev sok

imenovan, prirejen iz planinskih zelišč in lahko razstopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri 565 2

Ubaldu pl. Trnkóczy - ju, lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljše urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posrebrni in poniklja po najnižji ceni. 311 26-24